Drets Civils i Polítics

Els Drets Civils i Polítics solament estaran garantits, al igual que la resta de drets, si a l'altra banda, a la banda del estat, hi ha una obligació clara d'assumir-los de manera concreta, determinada i jurídicament exigible per fer-los certs.

El fet de que els drets estiguin recollits a la constitució no és suficient per a la seva garantía i aplicació. Manca també que els tres poders els assumeixin i apliquin d'acord amb el sentit i l'abast en que varen ser incorporats en la constitució. A la vegada, i per tal de no deixar que el seu compliment i les interpretacions que en fan les institucions siguin incorrectes, la ciutadania ha d'anar acompanyant, i denunciar si és el cas, tots aquells incompliments per part de qualsevol dels poders de l'estat. I s'han d'establir quins son els mecanismes sancionadors en el cas de que no s'interpretin o s'apliquin d'acord amb l'esperit de la constitució.

Allò que queda recollit en la Constitució queda fora del debat polític i democràtic, per passar a ser una cosa dels tribunals i, en especial, del tribunal que tingui les competències constitucionals. És per tant molt important que la constitució estableixi quins son els mecanismes de control i sanció, en cas de que membres del Sistema Judicial interpretin, jutgin o castiguin en contra dels principis dels Drets Civils i Polítics establerts en la pròpia constitució. La Constitució ha d'assegurar els mecanismes per tal garantir les bones maneres i professionalitat dels jutges i que aquests no siguin una corretja transmissora o perpetuadora del poder constituït.

Una de les coses que la Constitució ha de deixar clares son les diferencies entre els Drets Universals o Drets Humans que son inherents a qualsevol persona, sigui o no ciutadana d'un país determinat, i els Drets dels Ciutadans que son els que es dispensen, de manera discriminada, solament als ciutadans reconeguts com a tals, dins d'un estat o país.

En definitiva, la millor garantia que permet assegurar a la ciutadania que l'Estat complirà i garantirà els Drets contemplats en la Constitució, és que sigui la pròpia ciutadania, la que tingui la capacitat de corregir i obligar a l'Estat al compliment de les seves obligacions descrites en la Constitució quan aquest legisli, executi o jutgi i sentencií en contra dels Drets especificats en la Constitució.

La majoria dels Drets Civils i Polítics estan perfectament recollits en els diferents documents i tractats internacionals. Per tal de que l'Estat tingui la obligatorietat de fer-los complir i garantir d'acord amb els seus principis, ha de quedar ben reflectit en la Constitució, la jerarquia internacional, especialment la dels pactes i tractats referents als Drets, de tal manera que totes les lleis i actuacions de l'estat estiguin en un segon nivell respecte d'aquells drets contemplats en els diferents pactes i tractats internacionals que creiem convenients.

Es detallen a continuació els documents, pactes o tractats internacionals on queden reflectits els Drets Civils i Polítics:

- Carta de les Nacions Unides 1945
- Declaració Universal dels Drets Humans (DUDH) 1948
- Pacte Internacional pels Drets Civils i Polítics 1966-1976

- Declaració Universal dels Drets col·lectius i dels Pobles sense Estat 1990-1999
- Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea - 2000 : **http://scur.cat/ENM4PD**
- Declaració Universal dels Drets Emergents 2004-2007

Val a dir que el Pacte Internacional pels Drets Civils i Polítics, son d'obligat compliment per part dels estats signants i els Tribunals Internacionals solen sentenciar i exigir als diferents estats el compliment dels pactes quan hi han les respectives denúncies. Els Drets Civils i Polítics no comporten un gran cost econòmic en percentatge del seu cost respecte del PIB o dels pressupostos dels estats. En hi ha prou amb un bon sistema judicial i unes forces de seguretat adequades, per garantir i proveir adequadament aquests drets. Per contra els Drets Econòmics, Socials i Culturals si que son molt costosos i normalment comporten una part relativament important del PIB o pressupostos dels estats. Els Tribunals Internacionals solen considerar que els estats solament estan obligats a complir-los quan aquells estats estan sobradament dotats econòmicament per fer-ho i per tant aquests drets, tot i ser reconeguts, no son exigits pels Tribunals Internacionals al considerar que son facultatius dels estats i estan sotmesos a les seves facilitats econòmiques. D'aquí es desprèn que una bona part de la garantia dels Drets Econòmics, Socials i Culturals, a diferència dels Drets Civils i Polítics, estarà directament relacionada amb la bonança econòmica de l'estat corresponent.

Per tal de que la ciutadania pugui esmenar o reconduir les actuacions de l'Estat quan aquestes vagin en contra del sentiment majoritari de la ciutadania, aquesta ha de disposar dels mecanismes necessaris per expressar i implementar la seva voluntat. Els dos mitjans que democràticament utilitzen aquells països on la ciutadania pot expressar la seva voluntat de manera vinculant son dos:

1.- La possibilitat de que la ciutadania pugui endegar una Iniciativa Legislativa Popular – ILP a través de la que manifestarà la seva voluntat.

2.- La possibilitat de que la ciutadania pugui convocar, de manera directa i sense que hi hagi la intervenció i control del poder constituït, un referèndum vinculant.

La Constitució ha de indicar l'abast sobre els temes o àmbits en que la ciutadania pot posar en marxa una ILP, els requeriments essencials per poder-ho fer, així com els condicionants bàsics que s'han de donar per a que la ciutadania pugui endegar un referèndum vinculant sobre una ILP proposada anteriorment.